

дочака нѣкой гостенинъ, за което ще и сериозно да подесѣти ступанката си да се поприготви. Хеле пъкъ да чуе гласътъ на бухалъ или кукумѣвка, но не само да ги чуе, но и да ги види кацнали на куминѣтъ му, или на кжщата му студентъ потъ щѣше да го облѣе. Тѣ му бѣха зли прѣдвѣстници за нѣкое голѣмо домашно нещастие. За да отгони това нещастие, той ще безъ друго да направи нѣкое благодѣяние: или ще да си направи водосветъ, или ще да запиши всичкитъ си домашни въ литургия, или щѣше на нѣкой сиромашъ да спомогне. „Какъ е Господъ, някой не е,“ кажеше, и съ това се успокояваше. Храни Боже, да му мине черна котка нѣтъ, кога отива на дюгенѣтъ си, непрѣменно го учакваше него день нѣкое спрѣчкване или скарване съ нѣкого, това което никакъ не желаше за това той щѣше безъ друго да се повърни у дома си, подъ прѣдлогъ че е забравилъ нѣщо, и съ това мислѣше че се осжетава злокобението на черната котка.

Никой отъ съседитъ му не бѣ забѣлѣзвалъ да се скара или сбута дѣдо Димитъръ съ нѣкого отъ тѣхъ, или пъкъ съ купувачитъ си. За доказаненията отъ хора глупави, които прѣднизвикваха скарвания, той прѣпорѣчваше на себе си, на сина си, на слугитъ си прѣмълчаванието. — Слушайте що казва панакидата, казваше той на всеуслишание: *никога нищо да не речешъ, доидѣто изреченъ добръ не го обмислишъ. Малко хортуйвай много слушай, за това Богъ е далъ една уста, а двѣ уши. Попитаха Сократа, какъ може человекъ да угоди на хората, а той отвѣщаваше: ако струва добро и говори умно. Сократа, като го докачавашъ единъ глупецъ съ думи, ученицитъ му натак-*